

Danica Curcics tale ved modtagelsen af Kronprinsparrets Kulturpris

Taler

Danica Curcic
Skuespiller

Dato

31. oktober 2020

Sted

Værket, Randers

Af hjertet tak til Kronprinsparret, juryen og Bikubenfonden for denne overvældende pris - jeg er dybt beæret og taknemmelig. Tusind tak for jeres store engagement og støtte til kulturlivet.

Betyder alt det her kunst og kultur virkelig noget - I denne her ekstreme tid, vi befinder os i nu?

Er kunst en luksus, vi kan nyde og forbruge, når samfundet er blomstrende, eller er det et fundamentalt behov for den menneskelige eksistens?

Jeg husker en rejse, jeg foretog til Sarajevo i 2005, 10 år efter borgerkrigen. Jeg var der i forbindelse med en dokumentarfilm om genåbningen af et bombet ungdomshus.

Der mødte jeg for første gang en del af min familie, der på exceptionel vis havde overlevet krigen.

Jeg spurgte dem, hvad der holdt dem i live under de horrible forhold, nærmest uden vand og mad.

Deres svar var, at de valgte at få et barn og skrive børnemusik og lyrik.

De sagde, at det var den eneste måde, de kunne fastholde deres egen menneskelighed i en umenneskeliggørende tid.

Det, der berørte mig dybt, var, at for at overleve insisterede de på skabelsen af liv og kunst.

Mit valg om at blive skuespiller har rod i følte oplevelser, i at udforske kapaciteten i det at kunne føle.

Føle ind i et andet menneskes essens. Med hele min sanselighed, mit intellekt og hjerte. Inderligt at forstå mennesket bag masken.

I denne tid med masker og afstand har vi mere end nogensinde brug for at komme i kontakt med vores medfølelse og holde fast i vores medmenneskelighed.

Det engelske ord for skuespil, ”acting”, betyder at handle. En historie er fortalt gennem handlinger af mennesker og mellem mennesker. Når vi som publikum oplever disse mennesker handle, mærker og genkender vi os selv i det fulde spektrum af deres følelsesliv - og pludselig er vi ikke alene.

Kunsten skaber, efter min mening, grobunden for empati og samler os om det simple og utroligt komplekse ved dét at være menneske.

Så ja, kunst skal og kan aldrig reduceres til blot en handelsvare.

Men hvis der ikke er nok mennesker, der finder værdi i den kunstneriske handling, så er der ingen kultur.

For at kunst overhovedet kan leve, har den brug for en kultur at gro i, den skal gødes, sås, vandes, passes og plejes, så vi kan næres af den selv i de hårdeste tider - og så den kan blomstre videre ind i den næste generation.

Min familie i Sarajevo fandt næring i kunsten, og det holdt deres menneskelighed intakt.

Det gav dem lys og liv til at overleve selv død og mørke.

For den skabende kraft kan ingen tage fra os.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Takketale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/danica-curcics-tale-ved-modtagelsen-af-kronprinsparrets-kulturpris>